

Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ hoàn toàn giữ bản quyền © 2005

ĐƯỢC HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC HOA KỲ CHẤP THUẬN

ĐỂ TRÌNH XIN TÒA THÁNH CÔNG NHẬN

**Các Tiêu Chuẩn Thiết Yếu cho các Chính Sách của các Giáo Phận về Cách Đối Phó với các Tổ Cáo
Lạm Dụng Tính Dục Trẻ Vị Thành Niên bởi các Linh Mục và Phó Tế**

Được chấp thuận lần thứ nhất bởi Thánh Bộ Giám Mục ngày 8 tháng 12 năm 2002

DẪN NHẬP

Ngày 14 tháng 6, 2002, Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ chấp thuận một Hiến Chương về Việc Bảo Vệ Trẻ Em và Thiếu Niên Nam Nữ. Hiến Chương đề cập đến sự cam kết của Giáo Hội là đối phó thích đáng và hữu hiệu với các trường hợp lạm dụng tính dục bởi các linh mục, phó tế và các nhân viên khác của Giáo Hội (các nhân viên và tình nguyện viên). Các giám mục Hoa Kỳ đã hứa sẽ tiếp xúc với tất cả những ai đã bị lạm dụng tính dục khi còn là vị thành niên bởi bất cứ một người nào đang thi hành mục vụ phục vụ Giáo Hội, là nhân viên hay tình nguyện viên, dù cho sự lạm dụng tính dục này mới xảy ra hay đã xảy ra nhiều năm về trước. Các ngài tuyên bố rằng sẽ hết sức cởi mở đối với những người trong các giáo xứ và cộng đồng về các trường hợp lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên, và luôn luôn tôn trọng sự riêng tư và thanh danh của những cá nhân liên hệ. Các ngài cũng cam kết sẵn sàng mục vụ và tâm linh cũng như cho sự an lành về tình cảm của những ai đã bị lạm dụng tính dục và các gia đình của họ.

Ngoài ra, các giám mục sẽ cộng tác với phụ huynh, chính quyền dân sự, các nhà giáo dục, và các tổ chức khác nhau trong cộng đồng để kiến tạo và bảo vệ một môi trường an toàn nhất cho trẻ vị thành niên. Cũng theo chiều hướng đó, các đức giám mục đã cam kết sẽ thẩm định quá trình đào tạo của các ứng viên chủng sinh cũng như tất cả mọi nhân viên của Giáo Hội có trách nhiệm sẵn sàng và giám sát trẻ em và thiếu niên.

Do đó, để bảo đảm rằng mỗi giáo phận/giáo phận Đông Phương tại Hoa Kỳ có được các thể thức sẵn sàng để đối phó nhanh chóng với tất cả các tổ cáo về lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên, Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ ban hành các tiêu chuẩn này cho các chính sách của giáo phận/ giáo phận Đông Phương đối phó với các tổ cáo lạm dụng tính dục các vị thành niên bởi các linh mục triều hay dòng hoặc phó tế.¹ Các tiêu chuẩn này bổ túc cho luật phổ quát của Giáo Hội và phải được giải thích theo luật này. Giáo Hội theo truyền thống đã coi việc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên là một tội phạm trầm trọng và trừng phạt phạm nhân bằng những hình phạt kể cả việc loại trừ khỏi hàng giáo sĩ nếu trường hợp đòi hỏi.

Vì mục đích của các Tiêu Chuẩn này, việc lạm dụng tính dục sẽ bao gồm bất cứ vi phạm nào của một giáo sĩ đối với một trẻ vị thành niên phạm đến Giới Răn Thứ Sáu của Mười Giới Răn như được hiểu theo CIC (Luật Giáo Hội Latinh), số 1395 § 2, và CCEO, (Luật Giáo Hội Đông Phương) số 1435 § 1 (*Sacramentorum sanctitatis tutela*, điều số 4 § 1).²

TIÊU CHUẨN

1. Các Tiêu Chuẩn Thiết Yếu này đã được Tòa Thánh chuẩn nhận (ban phép *recognitio*). Sau khi đã được chính thức ban hành theo thủ tục của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ ngày 15 tháng 5, 2006, các tiêu chuẩn này trở thành luật địa phương cho tất cả giáo phận/giáo phận Đông Phương tại Hoa Kỳ.³

2. Mỗi giáo phận/giáo phận Đông Phương phải soạn thảo một chính sách đối với việc lạm dụng tính dục các trẻ vị thành niên bởi linh mục và phó tế, cũng như của các nhân viên khác của Giáo Hội. Chính sách này tuân hành đầy đủ theo những đòi hỏi của Giáo Luật, và xác định chi tiết, những biện pháp phải có để thi hành những yêu sách của Giáo Luật, đặc biệt là CIC, luật số 1717-1719, và CCEO, luật số 1468-1470. Một bản của chính sách này phải được đệ nộp cho Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ trong vòng ba tháng kể

từ ngày các tiêu chuẩn này có hiệu lực. Các bản sao của bất cứ tu chính nào của chính sách giáo phận/giáo phận Đông Phương được soạn thảo cũng phải được nộp cho Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ trong vòng ba tháng từ khi việc tu chính được thực hiện.

3. Mỗi giáo phận/giáo phận đông phương phải chỉ định một người có khả năng để phối hợp sự trợ giúp mục vụ tức thời cho những ai tự nhận đã bị lạm dụng tính dục bởi linh mục hay phó tế khi họ còn vị thành niên.

4. Để trợ giúp các giám mục giáo phận/giáo phận Đông Phương, mỗi giáo phận/giáo phận Đông Phương phải có một ủy ban duyệt xét hoạt động như một cơ quan cố vấn cần mật cho giám mục/giám mục đông phương trong việc thi hành trách nhiệm của ngài. Nhiệm vụ của ủy ban này có thể bao gồm:

- A. cố vấn đức giám mục trong việc lượng định các tố cáo về việc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên và xác định khả năng tiếp tục sứ vụ.
- B. duyệt xét các chính sách của giáo phận/giáo phận Đông Phương về việc đối phó với việc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên; và
- C. cung cấp khuyến dụ về tất cả mọi khía cạnh của những trường hợp này, cả trong quá khứ lẫn tương lai.

5. Ủy ban duyệt xét, được giám mục giáo phận/giám mục Đông Phương thiết lập phải gồm có ít nhất năm người trôi vượt về liên chính, và sự phán đoán lành mạnh hoàn toàn hiệp nhất với Giáo Hội. Đa số các thành viên của ủy ban duyệt xét phải là giáo dân không là nhân viên của giáo phận/giáo phận Đông Phương; nhưng ít nhất cũng phải có một thành viên là linh mục có kinh nghiệm, là cha xứ được nể trọng trong giáo phận/giáo phận Đông Phương đó, và ít nhất phải có một thành viên có khả năng chuyên biệt về việc đối phó với các vụ lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên. Các thành viên được bổ nhiệm cho một nhiệm kỳ năm năm, và có thể được tái bổ nhiệm. Tốt hơn là nên có vị Chương Lý (Promoter of Justice) tham dự vào các buổi họp của ủy ban duyệt xét.

6. Khi nhận được tố cáo về lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên bởi một linh mục hay phó tế, một cuộc điều tra sơ khởi, **tuân hành** theo giáo luật phải được khởi sự và thực hiện mau chóng và khách quan. (CIC, c 1717; CCEO, c 1468). **Trong khi điều tra, người bị cáo vẫn được coi như vô tội, và mọi biện pháp phải được thực hiện để bảo vệ danh dự cho người ấy.** Bị cáo được khuyến khích tìm kiếm sự trợ giúp về cố vấn dân sự và giáo luật và được thông báo nhanh chóng kết quả của cuộc điều tra. Khi có đủ chứng cứ là có sự lạm dụng tính dục xảy ra, Thánh Bộ Đức Tin phải được thông báo. Giám mục giáo phận/giám mục Đông Phương phải áp dụng các biện pháp cần trọng được đề cập đến trong CIC, luật số 1722, hay CCEO, luật số 1473- có nghĩa là, **thu hồi bị cáo khỏi việc thi hành thánh chức**, hay bất cứ chức vụ hay phận sự nào khác của Giáo Hội, ấn định nơi cư ngụ hay cấm không được cư trú trong một địa điểm hay khu vực nào, và cấm không cho tham dự vào Thánh Lễ trong khi chờ đợi kết quả của cuộc điều tra.

7. Bị cáo có thể bị đòi hỏi phải tìm và có thể thúc giục tự nguyện hợp tác trong một cuộc lượng định y khoa và tâm lý thích hợp tại một cơ sở được giáo phận/giáo phận đông phương và bị cáo thỏa thuận.

8. Dù khi chỉ có một hành vi lạm dụng tính dục duy nhất bởi một linh mục hay phó tế được nhìn nhận hay được chứng minh sau một thủ tục thích hợp theo giáo luật, linh mục hay phó tế vi phạm sẽ bị giải trừ vĩnh viễn khỏi mọi công việc mục vụ của Giáo Hội, kể cả việc bị loại trừ ra khỏi hàng giáo sĩ, nếu trường hợp đòi hỏi (CIC, c 1395 §; CCEO, c. 1453 §1).⁴

A. Trong mọi trường hợp có hình phạt theo giáo luật, phải tuân hành các thể thức được dự trữ trong giáo luật, và phải xét đến các trừ liệu khác nhau trong giáo luật (xem *Các Tội Vi Phạm Luật Giáo Hội Liên Quan Đến Hành Vi Tính Dục Sai Trái và Loại Khởi Hàng Giáo Sĩ*, 1995; *Thư của Thánh Bộ Đức Tin*, ngày 18 tháng 5 năm 2001). Trừ khi Thánh Bộ Đức Tin, sau khi được thông báo, muốn tự giải quyết vì là trường hợp đặc biệt, Thánh Bộ sẽ chỉ thị cho đức giám mục/ giám mục Đông Phương cách thức xử lý (Điều 13, “Những Tiêu Chuẩn về Thể Thức” cho Tự sắc *Sacramentorum sanctitatis tutela*, AAS, 93, 2001, trang 787). Nếu trường hợp bị cản trở cách khác vì thời hiệu (*praescriptio*), vì sự vi phạm tính dục trẻ vị thành niên là một lỗi phạm trầm trọng, đức giám mục/ giám mục Đông Phương có thể **xin** Thánh Bộ Đức Tin cho phép **miễn chuẩn** khỏi sự ràng buộc do thời hiệu, nêu các **lý do trầm trọng đáng kể**. Tuân hành thể thức thượng tố hành chánh theo **giáo luật**, bị cáo phải được khuyến khích có sự trợ giúp về dân luật và giáo luật. Khi cần thiết, giáo phận/giáo phận Đông Phương sẽ cung cấp cố vấn giáo luật cho một linh mục. Các dự liệu của giáo luật CIC, số 1722, hay CCEO, số 1473 phải được thi hành trong khi chờ đợi thủ tục hình sự.

B. Nếu hình phạt loại trừ ra khỏi hàng giáo sĩ chưa được áp dụng (Thí dụ: vì lý do tuổi già hay bệnh tật), bị cáo phải sống một đời sống cầu nguyện và sám hối. Bị cáo sẽ không được phép cử hành thánh lễ công khai hay làm các phép Bí Tích. Bị cáo phải được chỉ thị không mặc tu phục giáo sĩ và không được xưng mình là linh mục trước công chúng.

9. Trong mọi lúc, và **trong khuôn khổ của luật phổ quát của Giáo Hội**, giám mục giáo phận/giáo phận Đông Phương có quyền cai trị hành pháp, bằng một hành vi hành chánh, để loại trừ một giáo sĩ phạm pháp ra khỏi chức vụ, sa thải hay hạn chế năng quyền, và giới hạn việc thi hành sứ vụ linh mục.⁵ Vì việc vi phạm tính dục trẻ vị thành niên bởi một giáo sĩ là một tội ác theo luật phổ quát của Giáo Hội (CIC, c. 1395 §, CCEO, c. 1453 §1) và là một tội phạm trong **mọi quyền tài phán dân sự** tại Hoa Kỳ, vì công ích và để tuân hành các dự liệu của giáo luật, giám mục giáo phận/giáo phận Đông Phương phải hành xử quyền cai quản để đảm bảo rằng bất cứ linh mục hay phó tế nào vi phạm dù một lần việc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên như được mô tả trên đây sẽ không được tiếp tục công việc mục vụ.⁶

10. Bất cứ lúc nào một linh mục hay phó tế cũng có thể xin miễn trừ khỏi các ràng buộc của hàng giáo sĩ. Trong những trường hợp thật đặc biệt, giám mục giáo phận/giáo phận Đông Phương có thể xin Đức Thánh Cha sa thải một linh mục hay phó tế khỏi hàng giáo sĩ *ex officio*, dù không có sự ưng thuận của linh mục hay phó tế liên hệ.

11. Giáo phận/giáo phận Đông Phương phải tuân hành tất cả mọi luật dân sự hiện hành liên quan đến việc phúc trình các tố cáo lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên cho chính quyền và phải hợp tác trong cuộc điều tra của họ. Trong mọi trường hợp, giáo phận/giáo phận Đông Phương phải khuyến cáo và yểm trợ quyền của một cá nhân muốn bá cáo lên công quyền.⁷

12. Không một linh mục hay phó tế nào đã có hành vi lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên được chuyển tới một nhiệm sở mục vụ trong một giáo phận/giáo phận Đông Phương khác. Tất cả các giám mục giáo phận/giáo phận Đông Phương nào tiếp nhận một linh mục hay phó tế từ một nơi khác ngoài nhiệm sở của mình mà đến phải yêu cầu cho có đầy đủ dữ kiện cần thiết về bất cứ vi phạm tính dục nào đối với trẻ vị thành niên trong quá khứ của linh mục hay phó tế liên hệ.

Trước khi một linh mục hay phó tế của một giáo phận/giáo phận Đông Phương có thể được chuyển đến một giáo phận/giáo phận Đông Phương khác, vị giám mục/giám mục Đông Phương của đương sự phải chuyển trao một cách kín đáo mọi tin tức liên quan đến bất cứ hành vi lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên và bất cứ tin tức nào cho hay đương sự đã hay có thể là mối nguy hiểm cho trẻ em hay thiếu niên.

Trong trường hợp chỉ định trú sở của một thành viên giáo sĩ của một tu hội hay tu đoàn tới một cộng đồng địa phương nằm trong giáo phận/giáo phận Đông Phương, bề trên cao cấp phải thông báo cho giám mục giáo phận/giáo phận Đông Phương và chia sẻ với ngài một cách kín đáo trong phạm vi các giới hạn về bí mật trong giáo luật và dân luật liên quan đến bất cứ hành vi lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên và bất cứ tin tức nào cho hay đương sự đã hay có thể là môi nguy hiểm cho trẻ em hay thiếu niên, để cho vị giám mục/giám mục Đông Phương có thể phán đoán hữu hiệu về các biện pháp an toàn thích hợp để bảo vệ trẻ em hay thiếu niên; điều này phải được thi hành với sự tôn trọng quyền hành chính đáng của giám mục/giám mục Đông Phương; theo các dự khoản của CIC, số 678, (CCEO, số 415 §1 và 554 §2), và CIC, số 679; và sự tự trị của đời sống tu trì (CIC, c. 586).

13. Phải luôn luôn cẩn trọng trong việc bảo vệ quyền lợi của tất cả mọi người liên hệ, nhất là của những người tự nhận mình bị lạm dụng tính dục và kể cả bị cáo nữa. Khi một tố cáo **được truy ra là vô căn cứ**, phải lấy mọi biện pháp để phục hồi danh dự cho người bị cáo gian.

Ghi Chú

1. Các tiêu chuẩn này trở thành luật địa phương cho các giáo phận, giáo phận Đông Phương, tu hội giáo sĩ, và tu đoàn tông đồ tại Hoa Kỳ liên quan đến tất cả mọi linh mục, phó tế đang thi hành sứ vụ của Giáo Hội trong Giáo Hội Hoa Kỳ. Khi một bề trên cao cấp của một tu hội giáo sĩ hay tu đoàn tông đồ áp dụng và giải thích các tiêu chuẩn này cho đời sống nội bộ và việc cai quản trong tu hội hay tu đoàn, vị này có nhiệm vụ phải thi hành như thế theo luật phổ quát của Giáo Hội và các luật riêng của tu hội hay tu đoàn.

2. Nếu có bất cứ nghi ngờ gì về một hành động được coi là một vi phạm trầm trọng khách quan bên ngoài, cần phải truy cứu các tài liệu của các thần học gia luân lý có tiếng, và ý kiến của các chuyên gia phải được thu nhận cách thích hợp (*Canonical Delicts*, trang 6). Trên hết, trách nhiệm là của giám mục/giám mục Đông Phương, với sự cố vấn của một ủy ban duyệt xét có khả năng để xác định tầm quan trọng của hành vi bị tố cáo.

3. Cần phải tôn trọng quyền lập pháp của mỗi Giáo Hội Công Giáo Đông Phương.

4. Việc sa thải khỏi mục vụ phải được thực hiện dù cho giáo sĩ đó là người đã được thẩm định hay không bởi các chuyên viên đủ khả năng, là một kẻ chuyên hãm hại trẻ em, hay là người đang mắc chứng bệnh lệch lạc về sinh lý và cần được chữa trị chuyên môn.

Về vấn đề sử dụng mệnh đề “mục vụ của Giáo Hội”, bởi thành viên giáo sĩ của các tu hội hay tu đoàn tông đồ, các trừu liệu của luật số 678 và 738 cũng phải được áp dụng, với sự lưu ý đến giáo luật số 586 và 732.

5. Xem CIC, cc. 35-58, 149, 157, 187-189, 192-195, 277 §3, 381 §1, 383, 391, 1348, và 1740-1747. Cũng xem CCEO, cc. 1510 §1 và 2, 1° - 2°, 1511, 1512 §§ 1-2 và 1513 §§2-3 và 5, 1514-1516, 1517 §1, 1518, 1519 §2, 1520 §§ 1-3, 1521, 1522 §1, 1523-1526, 940, 946, 967-971, 974-977, 374, 178, 192 §§ 1-3, 193 §2, 191, và 1389-1396.

6. Đức giám mục/giám mục Đông Phương có thể hành xử quyền cai trị hành pháp để có một hay nhiều hành động quản trị sau đây (CIC, cc.381, 129ff; CCEO, cc. 178, 979ff.):

a. Ngài có thể yêu cầu bị cáo tự ý từ nhiệm bất cứ giáo vụ nào (CIC, cc.187-189), CCEO, cc. 967-971).

b. Nếu bị cáo từ chối không chịu từ nhiệm và nếu giám mục /giám mục Đông Phương xét rằng đương sự thật sự không thích hợp (CIC, c.149 §1; CCEO, cc. 940) vào lúc này để tiếp tục chức vụ đã được tự ý bổ nhiệm trước (CIC, c 157), ngài có thể giải nhiệm đương sự khỏi chức vụ trong khi tuân hành các thể thức do giáo luật đòi hỏi (CIC, cc. 92-195, 1740-1747; CCEO, cc. 974-977, 1389-1396).

c. Đối với một giáo sĩ đang giữ chức vụ trong giáo phận/giáo phận Đông Phương, bất cứ năng quyền nào được ủy nhiệm trước đây có thể bị tước đoạt theo tính cách hành chánh (CIC, cc. 391 §1 và 142§ 1; CCEO, cc. 191 § 1 và 992 §1, trong khi bất cứ một năng quyền *de iure* nào cũng có thể bị tước đoạt hay bị hạn chế bởi giới chức có thẩm quyền theo luật định (thí dụ CIC, c. 764; CCEO, c. 610 §§2-3).

d. Đức giám mục /giám mục Đông Phương cũng có thể ấn định các hoàn cảnh có liên quan đến một trường hợp đặc biệt tạo nên lý do chính đáng và hợp lý để cho một linh mục được cử hành Thánh Lễ mà không có giáo dân hiện diện (CIC, c. 906). Giám mục có thể cấm linh mục dâng thánh lễ công cộng và ban các phép bí tích, vì lợi ích của Giáo Hội và của chính đương sự.

e. Tùy theo sự trầm trọng của sự vụ, giám mục giáo phận/giáo phận Đông Phương cũng có thể miễn cho đương sự khỏi mặc y phục giáo sĩ (CIC, cc 85-88; CCEO, cc. 1536 §1-1538), và có thể khuyến khích đương sự đừng mặc vì sự lợi ích của Giáo Hội và của chính đương sự (CIC, c. 284; CCEO, c. 387).

Các quyết định hành chánh này phải được ban hành bằng văn thư và qua sắc lệnh (CIC, cc. 47-58; CCEO, cc. 1510 §2, 1° - 2°, 1511, 1513 §§2-3 và 1514, 1517 §1, 1518, 1519 §2 và 1520) để cho giáo sĩ bị cáo có được cơ hội để thượng tố theo đúng giáo luật (CIC, cc. 1734ff; CCEO, cc. 999ff.)

7. Việc cần thiết phải tuân hành các tiêu chuẩn nội tại của Giáo Hội không có mục đích ngăn trở bất cứ hoạt động truy tố dân sự nào. Đồng thời, Giáo Hội tái xác định quyền lợi của mình trong việc ban hành luật lệ ràng buộc mọi thành viên của mình liên quan đến các lãnh vực của tội lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên.

Tài liệu Các Tiêu Chuẩn cho Các Chính Sách của Giáo Phận/Giáo phận đông phương để Đối Phó với các Tố Cáo Lạm Dụng Tính Dục Trẻ Vị Thành Niên bởi Linh Mục hay Phó Tế được soạn thảo do Ủy Ban Lâm Thời về Lạm Dụng Tính Dục của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ (USCCB) và Tiểu Ban Hỗn Hợp. Tài liệu này đã được toàn thể các giám mục Công Giáo Hoa Kỳ chấp thuận trong Buổi Họp Khoáng Đại tháng 6 năm 2005 và được giới chức ký tên dưới đây cho phép phổ biến.

Đức Ông William P. Fay, Tổng Thư Ký
Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ